

APOSTLENES GJERNINGER 5

I motgang og medgang

Taler: Bjarne Sivertsen

Dato: 29.09.2019

Tekst: Apg 6,1-9,31

Det var noen praktiske utfordringer i den første menigheten (Apg 6,1) som Apostlene så seg nødt til å finne en løsning på. Det gjorde de ved å samle menigheten og velge seg ut noen åndsfylte personer til å gjøre denne oppgaven. Vi har alle ulike kall og tjenester, men alle oppgaver i menigheten er åndelige oppgaver.

En av de som ble valgt var Stefanus, som var full av tro og kraft (6,8). Det var noen jøder som ikke var enige med det de kristne trodde på, men de kunne ikke vinne diskusjonene med Stefanus (6,10). Derfor satte de ut noen rykter om ham som gjorde at han ble ført fram for Det høye råd i Jerusalem (6,11-15).

Rådet forhører ham og spør ham om disse ryktene er sanne (7,1). Og da holder Stefanus en tale for dem (7,2-53). Han oppsummerer historien til det jødiske folket, hvordan Gud hadde valgt ut forskjellige personer for å lede folket og virket blant folket på forskjellige måter, men likevel hadde de alltid falt tilbake til ugudelige skikker og vendt seg bort fra Gud (7,51). Så avslutter Stefanus talen med å minne dem på hvordan Guds profeter ble forfulgt og drept av sitt eget folk, og at de nå hadde gjort akkurat det samme med Jesus som deres forfedre hadde gjort med profetene (7,52).

På grunn av denne talen ble tilhørerne så sinte at de jaget Stefanus ut av byen og steinet ham til døde (7,54-60). Dette gjorde Stefanus til den første, kristne martyren, en som døde for sin tro på Jesus. Og etter dette brøt det ut en forfølgelse mot menigheten i Jerusalem (8,1).

Forfølgelsen førte til at de kristne ble spredt utover områdene omkring Jerusalem. Men dette stoppet ikke de kristne. Det gjorde bare at forkynnelsen om Jesus nå ble tatt med overalt hvor de kristne befant seg (8,4). Filip, en av de som apostlene hadde utvalgt, kom nå til Samaria, hvor mange ble satt fri fra onde ånder og helbredet fra sykdom (8,5-7). Dette var en utvikling av den praktiske tjenesten han først hadde blitt satt til, hvor han nå hadde fått en annen utrustning til å evangelisere og be for folk.

Trollmannen Simon la også merke til Filip, men han var mer opptatt av miraklene som skjedde enn det Filip talte om. Og når apostlene kom for å bistå Filip i tjenesten, så begynte folkene der å bli døpt i Den Hellige Ånd. Derfor hadde Simon lyst å kjøpe denne kraften fra apostlene (8,18). Men DHÅs kraft er ikke noe man kan kjøpe for penger, og apostlene formaner Simon om å omvende seg fra slike onde tanker (8,20-23).

Senere møter en Filip en etiopisk Hoffmann som satt i vognen sin og leste i

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

Bibelen (8,27-35). Da fikk Filip fortelle ham om Jesus, og hoffmannen ble frelst. Så snart de kom til et vann, så ble hoffmannen døpt (8,36-38).

Saulus (Paulus), som hadde vært med på forfølgelsen av de kristne helt fra begynnelsen (7,58; 8,1), dukker opp igjen i historien da han var på vei til Damaskus (9,1) hvor han møter Jesus (9,1-9). På grunn av dette møtet med Jesus, ble han fullstendig omvendt fra å være en som forfulgte de kristne, til å selv begynne å tro på Jesus (9,18-19).

Han begynte å fortelle andre om Jesus (9,20), selv når jødene la planer om å drepe ham (9,23; 9,29), men til tross for forfølgelsen avsluttes denne delen av historien med disse ordene: *«Kirken hadde nå fred over hele Judea og Galilea og Samaria. Den ble bygd opp og levde i ærefrykt for Herren, og den vokste, styrket av Den hellige ånd.»* (9,31)

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE

- Kan vi si det samme om vår menighet i dag, at vi lever i ærefrykt for Gud, at vi er styrket av DHÅ og at menigheten opplever vekst?
- Har du noen gang opplevd at Gud har snudd motgang til medgang? Hva skjedde?
- Har du hatt oppgaver i menigheten? Hvilke? Har du opplevd at Gud har utrustet deg til nye oppgaver i menigheten, slik som Stefanus og Filip?
- Har du funnet deg i en situasjon hvor du har kjent at du har fokusert mer på åndelige manifestasjoner enn på den grunnleggende omvendelsen av hjerte og sinn (jmf. Trollmannen Simon)?
- Tenk over historien som ble lagt ut i denne prekenen. På hvilke måter møtte de kristne motgang? På hvilke måter møtte de medgang? Og kan du se noen eksempler på at motgangen ble snudd til medgang?